

Tuần Báo Vô Vi

11 tháng 1 năm 2015

Số 220

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Vui hành trong thanh tịnh là sao?
2. Tu một thời gian cảm thấy mình thanh tịnh có cần tiếp tục hành pháp trong thanh tịnh hay không?
3. Chưa hiểu đạo mà chống đối đạo là sao?
4. Ai là người tạo nghiệp và cộng nghiệp?
5. Người nào thiện thực hành trong một thời gian tự hiểu được một phần nào của đạo mà đều muốn phổ biến pháp môn của mình đang hành cho người kế tiếp tại sao?
6. Cơ hội thực hiện tha thứ và thương yêu có nên bỏ dở không?
7. Ở đời này giàu có khỏe hay là nghèo khỏe?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Sydney, 21-03-97 2:25 AM 1) Hỏi: Vui hành trong thanh tịnh là sao? Đáp: Thừa vui hành trong thanh tịnh là kiên trì không chán ngán nhiên hậu mới thành đạo. Kệ: Bằng lòng thanh tịnh tự chơn hành Giải quyết tâm linh tự tiến nhanh Giải đãi không còn tâm hiểu đạo Cần khôn quy một tự nhiên thành.	Sydney 22-03-97 5:00 AM 2) Hỏi: <i>Tu một thời gian cảm thấy mình thanh tịnh có cần tiếp tục hành pháp trong thanh tịnh hay không?</i> Đáp: Thừa nguyên lý là vô cùng, còn mang xác làm người thì cần phải tiếp tục hành pháp khứ trước lưu thanh, thanh hòa thanh tự tiến, quý pháp và ảnh hưởng người khác cùng hành, phước đức vô cùng, thật sự giải nghiệp và bớt khổ. Kệ: Khai thông trí tuệ tự Nam Mô Trí ý phân minh chẳng ác ô Đen bạc tình đời tâm chẳng dự Bình tâm học hỏi tự mình vô.
Sydney 23-03-97 6:20 AM 3) Hỏi: <i>Chưa hiểu đạo mà chống đối đạo là sao?</i> Đáp: Thừa chưa hiểu đạo mà chống đối đạo, là càng ngày sẽ càng tăm tối hơn, vì đạo vốn không và quân bình, không khác gì người mang súng chống Trời, đến khi hết đạn cũng phải buông xuôi. Kệ: Làm sao chống đối được tâm mình Nguyên lý Trời ban vẫn cảm minh Dịu tiến tâm linh trong thức giác Dẫn thân tu học rõ hành trình.	Sydney 24-03-97 3:30 AM 4) Hỏi: <i>Ai là người tạo nghiệp và cộng nghiệp?</i> Đáp: Thừa loài người đã tạo nghiệp và cộng nghiệp, cần phải tự tu và tự thức. Kệ: Kiếp kiếp luân lưu chẳng được cười Thành tâm tu luyện tự mình tươi Tình người có sẵn sao không tiến Thức giác bình tâm sống vẹn mười.
Sydney 25-03-97 4:45 AM 5) Hỏi: <i>Người nào thiên thực hành trong một thời gian tự hiểu được một phần nào của đạo mẫu đều muốn phổ biến pháp môn của mình đang hành cho người kế tiếp tại sao?</i> Đáp: Thừa đó là luật vay pháp trả pháp nó là như vậy trong tâm tư tự nhiên và hồn nhiên, của mỗi tâm linh tại mặt đất này. Kệ: Tham thiên thực hiện rõ thân này Khỏe mạnh an vui được đổi thay Ray rút không còn vui tận độ Giúp hồn tiến hóa cảm vui vậy.	Cairns 26-03-97 3:20 AM 6) Hỏi: <i>Cơ hội thực hiện tha thứ và thương yêu có nên bỏ dở không?</i> Đáp: Thừa cơ hội thực hiện tha thứ quý hơn vàng không nên bỏ dở cơ hội thực hiện lấy oán làm ân, tâm từ bi sẽ được khai triển sau thời gian nhịn nhục. Kệ: Dày công tu luyện tự mình thông Tha thứ thương yêu giữ một lòng Thực hiện gia trì tâm thức giác Bình minh thức giác tự khai vòng.

Cairns 27-03-97 4:30 AM

7) Hỏi: Ở đời này giàu có khỏe hay là nghèo khỏe?

Đáp: Thừa tùy theo trình độ hiểu biết của mọi người tự cảm nhận được nguyên lý của mỗi hoàn cảnh khác nhau: như giàu thì phải tự hiểu tại sao tôi được giàu hơn người khác. Có phải do sự siêng năng và cần mẫn hình thành, hay là phước đức từ tiền kiếp đã dành dụm được, nhân tốt thì quả lành, mọi việc đều được trôi chảy thì thành quả mới được tốt đẹp.

Nghèo vì bản chất lười biếng không muốn dần thân phục vụ người kế tiếp, càng ngày càng thấy mình cô đơn và buồn hận, đi tới chỗ thiếu thốn đủ mọi mặt vừa tình cảm lẫn vật chất, không chịu siêng năng dần thân tu sửa tâm thân thì càng ngày càng lụn bại, thế gian gọi là yếu hèn, kiếm chuyện và sanh giặc mà thôi. Cuối cùng cũng không cứu được chính mình và phục vụ bất cứ ai. Không khác gì loại vi trùng phá hoại. Nếu bằng lòng dần thân tu sửa thì sẽ có dịp hiểu được chính mình nhiều hơn mà tự cứu, tự xây dựng và phát triển lãnh vực tâm linh thì đâu còn nghèo và khổ nữa.

Kệ:

Thực hành khai triển thức tâm vừa
Giải tỏa phiền ưu chẳng khóc mưa
Trí tuệ phân minh đường chánh giác
Quy về một mối sáng tâm thừa.

Vũ Trụ Càn Khôn (tiếp theo)

...

Thầy: Ai có hỏi gì hỏi, xong đi lên một chút rồi về. Chủ nhật nhịn đói hít hơi, nói vừa vừa thôi.

Bạn đạo: Ông Tám tiếp tục nhịn đói hả ... (nghe không rõ).

Thầy: Chủ nhật không có ăn, nghỉ một ngày cho nó khỏe. Già rồi ai thương mình, ai giúp mình đâu. Mình không giúp mình ai giúp mình ? (Thầy cười). Bắt nó làm việc quá nó hư. Bao tử, tim, gan nó cũng như chiếc xe hơi mà bây giờ mình xài nó quá, nó yếu, rồi mình phải dưỡng nó chớ, xài cho có chừng thôi. Chớ không phải ăn ngon, ăn sướng đó là khỏe đâu. Ăn ngon ăn sướng là bệnh đó. Cho nên, nhiều người mập, mạnh giu-đô ⁽¹⁾ đánh rầm rầm bị sùi bại đó là ăn ngon ăn sướng quá mà. Tôi nhờ tôi tập thể thao, tôi ăn ngon ăn sướng mà bây giờ nó bẻ gân máu sùi bại không hay. Ờ, hôm qua ở ngoài Kim Hải cũng có một ông. Ông không biết là dư máu, ăn ngon ăn bổ không hà, rồi nó sùi bại, sùi bại rồi ông tiếp tục đi thầy thuốc bắc uống thuốc. Thuốc bổ bốn mươi lăm thang nữa, càng uống nó càng ăn ngon mà càng uống lại càng không nói chuyện được (Thầy cười). Nó câm luôn, á khẩu luôn. Thì gia đình chuẩn bị cho ông chết, rồi thôi bỏ đói ông. Ông nhịn nhịn nhịn thét nó hạ tăng-sông ⁽²⁾. Ông nói chuyện lại được nhưng mà bây giờ ông đi chưa được. Rồi ông tới đo máu thấy mười chín độ máu, rồi nói cho ông nghe ông bị huyết áp cao. Ông nói: “Tôi đâu biết huyết áp cao là cái gì? Ở nhà còn kêu thầy cho thuốc bổ chân gà, chân vịt cho tôi ăn. Tôi ăn thết rồi tôi đỡ lười tôi nói chuyện không được, rồi nó bỏ đói, nó tính chôn tôi. Tôi nhịn đói thết rồi tôi sống lại” (Thầy cười). Đó là gì? Áp huyết cao là do gì? Do cái tham ăn và thích ăn, tham ăn và thích ăn nó sẽ đi tới. Cho nên bệnh huyết áp là phải biết hạn chế sự ăn uống thì nó không đến nỗi nữa.

Bạn đạo: Ông Tám ăn chay mà có ăn tàu hủ không?

Thầy: Có.

Bạn đạo: Tàu hủ nó lên máu đó ông Tám.

Thầy: Chút chút hà, tôi không có ăn nhiều. Tôi không có ăn cái gì nhiều, mà ăn cơm nhiều là nó mập, ăn cơm nhiều thịt cứng ghê lắm, phải bớt.

Bạn đạo: Trứng gà mặn hay chay vậy ông Tám?

Thầy: Trứng gà chay chớ đâu có mặn.

Bạn đạo: Trứng gà chay thì trứng vịt cũng chay.

Thầy: Chay chớ có gì đâu, trứng mà ăn chung gì, nó không có trược mấy.

Bạn đạo: Phô-mai cũng vậy.

Thầy: Nó đâu có trược nhưng mà mình ăn vừa vừa, nhớ nhe ăn mà nó mập, thịt mà nó cứng coi chừng cái gân nó cứng, thịt phải làm cho nó lỏng lỏng. Tôi mấy bữa rày xuống, bà Pháp cứ cho chén cơm to, bà độn cho một chén, ăn vô cái nó cứng. Bữa sau tôi phải đem cái chén theo không xài cái chén của bà. Bà cứ sợ tôi chết đói hoài, nó cứng lại rồi. Ở nhà hôm rày tôi làm nó mềm, tôi nhịn ăn nó mềm, bữa nay nó cứng lại rồi.(18:02)

Bạn đạo: Vậy mà thường nói nếu thịt mềm là yếu đó ông Tám.

Thầy: Thấy vậy, không nên cứng. Lớn tuổi không nên cứng, nó cứng nó có cái bệnh kêu bằng huyết áp cao mà cứng hết trời cơ thể, anh có gặp những cái bệnh đó chưa. Nó cứng như một người võ sĩ vậy đó, mà chỗ nào nó cũng cứng hết á, không có tốt. Sao đó, bác sĩ kêu phải đạp xe đạp, không cho đi xe hơi, đạp xe đạp cả ngày. Một ngày phải tập đạp xe đạp một hai chục cây số, nó mới mềm lại, đạp xe đạp tốt lắm, lội bơi với đạp xe đạp mềm lại.

Bạn đạo: Gọi là tốt nếu mà cua-rơ cứ chạy hoài không tốt đâu ông Tám.

Thầy: Nó quen rồi không có mệt. Hôm rày anh không có ra Kim Hải hả, không có đi Long Khánh hả. Có nhiều người nói tôi lúc này trẻ lại nữa.

Bạn đạo: Trẻ mà mập.

Thầy: Ăn khổ chớ đâu phải ăn sướng, tôi thích ăn rau sống. Ngủ không có nhiều, ngủ đâu có nhiều.

Bạn đạo: Tại sao ông Tám ăn chay, tăng-xông ông Tám lên?

Thầy: Không phải tăng-xông lên mà là làm việc nhiều, làm việc nhiều. Đâu có lên bao nhiêu đâu, cũng vậy mười bốn, mười lăm.

¹ Giu-đô: judo (môn võ của Nhật bản).

² Tăng-sông: tension (tăng huyết áp).

Bạn đạo: Hồi trước nghe nói ông Tám ăn chay, ông Tám nói ăn chay cái điển nó nhiều thành ra đo tăng-xông thấy nó lên.

Thầy: Tôi hả, không, bởi làm việc nhiều nó lên, lên không có bao nhiêu, mười sáu là nhiều lắm rồi do đó mình làm việc nhiều.

Bạn đạo: Tôi có người mợ dậu cũng tăng-xông lên, bà uống thuốc bạn đạo đưa thuốc uống thì hết. Bà nhức mỗi mấy ông cách mạng cho thuốc cao tổi về bà uống, bà lên từ mười tám lên tới mười chín.

Thầy: Thuốc cao là thuốc bổ, nhiều người không biết thuốc bổ. Cũng như có ông tiêu, ông Trần Phát đi tới châm hoài, đó là ông hồi trước ông đi với một đứa con với xách một cây gậy. Bây giờ ông dậu có, tự ông đi xe lô lên Chợ Lớn châm, rồi tôi xuống Bà Rịa, ông xuống Bà Rịa châm, đi một mình à. Hết rồi! Rồi bây giờ ông nghe lời, ông ăn không no, nghe lời ăn bốn chén cơm ăn hai chén thôi, cái đó nó cũng đỡ lắm. Nhiều người ở thôn quê, nhiều người bị tăng-xông mà không biết, bởi vì có nhậu là quý rồi, ăn giỗ hoài mà. Lớn tuổi đám này mời tới đám kia mời giỗ, giỗ thết rồi bây giờ sụi bại luôn. Tôi hỏi: *“Chớ tại sao anh uống rượu nhiều dữ vậy?”* Anh nói: *“Giỗ hoài, đờ lưỡi. Giỗ hoài!”* Rồi bây giờ ngưng không cho y ăn uống gì nữa thì giờ y đi được. Cái đó nhịn ăn thì được, lần lần cái chân đi lại đi một mình khỏi người ta dắt. Hôm rày có nhiều cái bệnh nghĩa là phải kiêng tới năm la liệt cũng bị tăng-xông, cũng là ham ăn.

Bạn đạo: Bởi có nhiều người đi ăn giỗ về trúng gió chết luôn.

Thầy: Cho nên, trong gia đình nên phổ biến về cái y lý. Mua những sách y học cho nó coi, con nít cho nó biết, sau này nó lớn tuổi nó biết ngừa, chớ đừng ăn ngon cái đó được gì đâu, không có được gì hết. Cho nên, mình tu ở đây một thời gian, người ta không thích ăn. Tham ăn, thích ăn là cái bệnh, còn thích ăn là còn cái bệnh mà nó đổi lại nó thích tu là nó ăn cái thanh điển, nó lại bớt bệnh và con người nó tươi, trẻ lại nhờ ăn thanh điển nhiều. Tôi bây giờ ban đêm tôi đâu có dám ăn, không có dám ăn, thôi ngưng hết. Sớm mai có đi làm thì ăn cơm đi làm, còn không có làm việc gì thì tôi cũng nghỉ luôn, ăn ngọ thôi, ăn buổi trưa thôi, uống nước.

Bạn đạo: Nếu như vậy chắc đi ngủ nó song song với cái ăn hả ông Tám.

Thầy: Ngủ ít.

Bạn đạo: Nếu mà ngủ nhiều nếu mà ấy cũng như ăn.

Thầy: Ngủ ít nhưng mà cái lúc khi mà thiên cao rồi, không phải anh ngồi thiền mới hưởng cái thanh điển. Nó có một lúc nào thấy mình cũng như chộn rộn, nhoi nhoi nhoi nhoi cứ nằm đó thấy nhoi nhoi nhoi chỗ này. Đó, rồi cái lúc đó mà nó xuất ra được rồi thì nó chỉ ăn cái thanh điển ở trên này, lúc đó nó nhoi được rồi thì nó lại bớt thiền. Nó bớt thiền là bởi vì tại sao? Nó đi làm việc từ ở trên này đi kia thôi. Cho nên, nằm lúc nào phải nhắm con mắt thì thấy nó sáng một cách sung sướng nhẹ nhàng nó lại hưởng cái phần đó. Nó ngủ, người thể gian thấy nó nhắm mắt, nhưng mà lúc nào nó cũng tỉnh hết. Trừ phi nó có ngáy là nó có ăn uống này kia, kia nọ là nó ngáy là nó ngủ. Cái trược khí của cái thực phẩm nó lên làm cho nó ngáy một chút rồi sau nó tỉnh. Chớ còn cái ngủ của nó, thiền là ngủ đó, nhắm con mắt mà thấy thanh tịnh mà sáng suốt nhẹ nhàng đó là ngủ của nó, ngủ của người đạo. Ngủ mà không ngủ, ngủ mà không ngủ, làm mà không làm.

Đó, bây giờ nhiều người xuất hồn lên gặp Ngọc Hoàng Thượng Đế thấy ngồi chơi không có làm gì hết, Y làm mà không làm. Bởi vì, cái hào quang nó sắp đặt ở đâu thì nó chạy theo chiều hướng, chừng nào người nào động nó, nó chuyển hóa, động nó nó chuyển hóa, không động nó, nó cứ giữ bình thân tự nhiên mà nó chuyển hóa trong định luật công bằng thôi. Chớ không phải nó giúp người này nhiều mà bỏ người kia. Không! Cái hột nào được ở lại thì nó đem lên, còn hột nào không được lên thì để chỗ đó thôi chớ không có làm cái gì kêu bằng ép người ta được, không có cái chỗ đó.

Cho nên, nhiều ông Tiên, ông đi tới Ngọc Hoàng, ông nói thẳng cha đó không có làm mẹ gì hết, ngồi không, dòm thấy rồi bỏ đi, thì như vậy đó. Bây giờ hỏi cái phần hồn của mình có làm cái gì đâu? Bây giờ hỏi tất cả tay, chân, mắt, mũi, tay chơn làm việc chớ thẳng cha này đâu có làm, anh thấy không? Thẳng cha này không có làm nhưng mà thẳng cha này làm. Không có thẳng cha này thì mấy thẳng này không có làm được cái gì hết, thấy chưa? Anh thấy chưa, thấy rõ không đó là Ngọc Hoàng Thượng Đế đây mà không làm thì tại này không làm gì được hết, cúp cái này là nó tiêu. Mà thấy nó không làm gì hết mà không có nó không được. Nó không làm mà nó làm, thấy chưa?

Cho nên, muốn hiểu vũ trụ cần khôn là phải hiểu phần hồn. Mà phần hồn là tiểu hồn là Ngọc Hoàng cai quản cái tiểu thiên địa này cần khôn vũ trụ, từ sau lưng là vũ trụ cần khôn ngũ uẩn ở bên trên, thấy không? Nó cai quản hết mà không có nó tất hết tuy

kia, thấy góm không, mà dòm nó, thằng không có làm gì hết. Cho nên, tại sao người ta tu, ta kêu mình trở về thanh tịnh, trở về cái vị trí làm chủ, chủ nhơn ông.

Bạn đạo: Nó mà nó tịnh như vậy, khi mà mình trở về càng gần với nó chừng nào thì mình càng không làm việc gì hết.

Thầy: Không làm gì hết, nó là hết nghiệp rồi. Nghiệp là tạo ra mới có nghiệp, còn phần hồn không có bị lạng quạng xuống gan, không có bị lạng quạng xuống tỳ, không có bị lạng quạng xuống thận nhưng mà nó vẫn ở trung ương thì lúc đó nó kêu bằng hết nghiệp.

Cho nên, bên trên người ta mà xuống chiếu con hết nghiệp rồi, con đi chơi con cũng có cơm ăn, nói vậy đó. Còn nó còn nghiệp nó phải làm, cái nghiệp là cái gì? Nó tạo ra, nó tạo ra cái ý muốn, thấy không? Rồi nó dồn cục thành cái tánh, mà cái tánh tạo cho nó khổ, tạo cho chủ nhơn ông bấn loạn, thấy chưa? Khi nó giải được cái nghiệp rồi nó ở trung ương, nó không có gì hết thì nó đi đâu nó thấy nó cũng rảnh. Nội trong cái chỗ người ta làm thiệt khó mà nó thấy không có cái gì khó, cái gì cũng dễ hết, bởi vì nó nắm được cái chủ quyền rồi, thấy chưa, mình chưa, rõ há!

Còn người ta nói ôi sao! Ngọc Hoàng Thượng Đế Vô Cực Đại Thiên Tôn sợ quá, đâu có phải mình đây nè, mình niệm cái đó là niệm mình, mình trở về với mình, mình làm chủ cái càn khôn vũ trụ mà mình không biết, thấy không? Mình ở đây nhỏ nhưng mình thả lên cái chất đó phải về với cái chất đó, mà cái chất đó đang quản lý cái kia, mà cái chất này đang quản lý cái này cũng vậy thôi. Mà lấy cái gì chứng minh càn khôn vũ trụ là lấy khối óc, mà khối óc mình đang quản lý đây nè, ai quản lý khối óc, thấy chưa?

Bạn đạo: Muốn biết càn khôn vũ trụ là dùng cái tâm này là biết thôi, không ngoài cái tâm này.

Thầy: Ngoài này là không có gì hết, không biết gì hết.

Bạn đạo: Như vậy cho nên khi nào mình thấy mình cực tịnh rồi tức nhiên là mình trở về như là Ngọc Hoàng rồi.

Thầy: Chớ gì nữa, mà thấy mình làm việc nhiều, mà làm việc bằng điện, anh hiểu không? Cũng như hồi xưa có cái cơ hội anh ngồi đó telephone như mấy người đã làm qua những công chuyện telephone, telex.... Tivi này kia, kia nọ, bấm cái nói chuyện. Thằng đó nó làm việc nhiều lắm nhưng mà

dưới thằng cha planton ⁽³⁾ nói thằng đó ăn ngồi không bấm bấm, nó không có chút bụi nào dính trong mình, tôi khiêng thấy mẹ, nhưng mà cái thằng này mới tạo ra của cái nhiều và nó giúp đỡ nhiều người. Còn cái thằng kia nó làm có chút hà nhưng mà nó so đo với thằng này.

Cho nên, Ngọc Hoàng bị chửi hoài, phần hồn mình bị lục căn lục trần này nó chửi hoài. Ông làm mẹ gì, ông có muốn đi chơi bây giờ tôi bị đưng xe, cán gãy cẳng tôi nè. Ông muốn cái là tôi chết rồi đó. Ông không có làm gì mà ông phá hoại thôi, thấy chưa? Nhưng mà cái trách nhiệm, cái sự đau dưới chân này là cái đau ở trong con tim, anh thấy không?

Khi mà anh hiểu về y lý nó liên can với nhau hết. Nó liên can với nhau hết nhưng mà chủ nhơn ông chịu trách nhiệm. Có gì nó chửi thằng chủ chốt á, chớ mấy thằng ở dưới không có bị chửi, mấy thằng này có ăn chung gì. Nó chửi ngu, nó chửi anh ngu là cái tâm anh khô chớ ngón chân anh đâu có khô, anh thấy rõ chưa, nhưng mà phân bì thì ngón chân nó ra nó phân bì, (*Thầy cười*) Thấy không? Thấy rõ chưa?

Bạn đạo: Bây giờ thấy rõ. Cái chân nó muốn bằng như cái tâm.

Thầy: Nó muốn bằng cái tâm, nó muốn ngự lên nhưng mà nó không biết gì hết.

Bạn đạo: Chính cái chân đó thông minh nó mới nghĩ nó khác với cái tâm, chính nó là tâm.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài gòn ngày 28/8/1977)

³ Planton: Người đưa thơ trong các hăng xường.

Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới

Lưu Ý: Bài viết cho mục “Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới” không ngoài mục đích giúp bạn đạo địa phương thông tin tới cộng đồng Vô Vi. Những tin tức này không phản ảnh quan điểm của Tuần Báo Vô Vi. Ban Biên Tập Tuần Báo Vô Vi hoàn toàn không chịu trách nhiệm về nội dung của các bài viết này.

Danh sách bạn đạo đóng góp xây dựng và phát triển Thiền Viện QHTN nhân ngày khánh thành Thiền Viện 6/12/2014

Số thứ tự	Tên họ	Tiền Mỹ	Tiền Úc	Tiền Canada
1.	Khru Thị Phẩm		2000	
2.	Odette Nazaki	100		
3.	Đinh Thị Đặng	100		
4.	Bùi Thị Ngọc Dung	100		
5.	Tân Thị Huệ		100	
6.	Nguyễn Thị Dậm		200	
7.	Kim San		50	
8.	Enga Đỗ Thị Mát, Kim Mary, Trần Anh Tuấn	500		
9.	Quách Thị Dung, Anna Lu		100	
10.	Som Hứa		100	
11.	Lý Thị Như Mai		100	
12.	Nguyễn Hồng Hoàng			100
13.	Chiêm Anh Tuấn, Chiêm Kim Chi		100	
14.	Nguyễn Hồng Châu (Canada)		50	
15.	Nguyễn Thị An		500	
16.	Bà Tư Bùi Thị Long, Toronto			100
17.	Nguyễn Thị Hồng Sa		200	
18.	Trương Thùy Anh		100	
19.	T.V Tâm Linh Cùng Tiến Tới & Hội Ái Hữu Vô-Vi Alberta			300
20.	Trần Minh		300	
21.	Lê Thị Phụng		100	
22.	Nguyễn Thị Nương		200	
23.	Angnes Croteau		50	
24.	Lương Sĩ Ái Tuyết & Lương Sĩ Thường	231		160
25.	Nguyễn Thị Mỹ Kim	100		
26.	Lê Thị Trâm, Lê Ngọc Đường, Nguyễn Thị Hương	200		
27.	Nguyễn Thị Trọn	100		
28.	Nguyễn Minh Thành 007		200	
29.	Nguyễn Văn Vinh, Nguyễn Thị Duyên		500	
30.	Hồ Thị Trọng		200	
31.	Giang Thanh & Hà Thị Viễn Tiến	100		
32.	Huỳnh Văn Nam		200	
33.	Ngô Thúy Phụng		100	
34.	Lê Thị Bạch Mai (Cali)	500		

35.	Nhóm Melbourne HDCN và Thiền Đường Minh Hòa		500	
36.	Nguyễn Quốc Ái		227	
37.	Đỗ Thị Mát	300		
Tổng cộng TV QHTN nhận được		2331	6177	660

Chân thành cảm ơn sự phát tâm đóng góp xây dựng và phát triển Thiền Viện QHTN.

Kính chúc quý bạn đạo luôn được duyên lành của Bê Trên ban chiếu. Thân tâm luôn an vui thanh nhẹ trong công phu thiền định, tu tập.

T.M Ban Điều Hành TVQHTN,

T.B: Nguyễn Thị Duyên

Ngày 01/01/2015

Thư Từ Lai Vãng

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

Việt Nam ngày 13 tháng 4 năm 1997

Thầy Kính Yêu,

Con ra HN lần này được 1 tháng, con được liên hệ với:

- Ô V., Tổng Giám Đốc Liên Hiệp Các Hội Khoa Học Tin Học Ứng Dụng (UIA).
- G/S T, Giám Đốc Trung Tâm Nhân Văn UNESCO
- Đ/T N, Chánh Án TQS HN.
- G/S NT, Giám Đốc Trung Tâm Nghiên Cứu Tiềm Năng Con Người.
- G/S NP.
- A PĐ, Báo Quân Đội Nhân Dân.
- C SP, Đài Truyền Hình HN.

Về phía dân chúng, con đã hướng dẫn và thực tập cho họ thực hành Pháp Lý Vô Vi đến nay cũng được 30 người.

Con nhờ bác Tám (mẹ anh VTS), and Q. và các bạn đạo VN ủng hộ giúp đỡ cho con được đi HN, con được tiếp xúc với nhiều đoàn thể nghỉ hưu, và con đã phát tài liệu cho họ nghiên cứu đề tu:

- Tôi Tâm Đạo của Hồ Văn Em.
- Luân Hồi Du Ký.
- Địa Ngục Du Ký.
- Con Người Mới của Thiên Nghi.
- Pháp Thiền Việt Nam của Thiên Nghi.

Anh L yểm trợ bằng cassettes và video, băng cassettes gồm có:

- Nguyên Lý Nam Mô A Di Đà Phật.
- Đem Đạo Vào Đời do Thầy giảng.
- Thiền Ca.

băng video gồm có:

- Phương Pháp Công Phu.
- Cuộc Sống Tâm Linh.
- Nghiệp Chúng Sinh.
- Vấn Đạo Tu Học Thiền.
- Đại Hội Kỳ Quang.

Con hợp tác và làm việc với Trung Tâm Nghiên Cứu Tiềm Năng Con Người - trung tâm này do các Hội Khoa Học Việt Nam Thành lập được nhà nước Việt Nam công nhận.

Con đã thuyết trình và trao tài liệu Pháp Lý Vô Vi KHHHPP để cho trung tâm này nghiên cứu, con đưa ra tấm ảnh chụp hào quang của NXL - có hào quang màu đỏ; con cũng giới thiệu hào quang của Thiền Sư Lương Sĩ Hằng - có hào quang màu xanh.

Con có ý kiến với các ông: "con người ai cũng có hào quang, muốn biết hào quang của người khác thì phải biết hào quang của chính mình. Biết của chính mình thì mình mới có thể giải thích rõ ràng và chính xác." Các ông chấp nhận và hẹn con một ngày khác để các ông tổ chức mời các khoa học tập hợp lại để con hướng dẫn thực hành công phu. Con đã hướng dẫn thực hành: Soi Hồn, Chiêu Minh và cách Niệm Phật cho toàn bộ các cán bộ khoa học thuộc Hội Đồng Trung Tâm Nghiên Cứu Tiềm Năng Của Con Người.

Sau một tuần lễ con trở lại thăm quý vị này, thì được quý vị vui vẻ cho biết kết quả tốt". Làm việc đến 11 giờ đêm, thực hành ngủ luôn...

Trung tâm này cho con biết: khoảng tháng 5-97 Hội Đồng Trung Tâm sẽ vào Sài Gòn. Nhờ con hướng dẫn đến thăm Pháp Lý Vô Vi miền Nam (anh Hồ Văn Em).

Khi con đến Trung Tâm để chào, con về Sài Gòn, ông Giám Đốc Trung Tâm: NK, ông nhờ con chuyển lời hỏi thăm sức khỏe của tất cả bạn đạo Vô Vi và gia đình - ông nói thêm: "xin cụ Tám ủng hộ và giúp đỡ chúng tôi." Chúng tôi sẽ làm thủ tục mời cụ về và hết sức chân tình ông nói: "Chúng tôi đứng ra đón tiếp, nhưng phần tài chánh thì chúng tôi không có - việc này nhờ các bạn Vô-Vi ủng hộ.

Con có gặp ông Đ/T Chánh Án Toà Án Quân Sự Hà Nội, ông đang quản lý 3 trại giam, con đã hướng dẫn ông và gia đình thực hành PLVVKHHBPP, ông nhìn nhận cải sửa con người bằng phương pháp Vô Vi thì có triển vọng. Con đề nghị với ông "Đem Đạo Vào Tù", sửa lại hệ thống hít thở, sửa lại hệ thống ăn uống (ăn chay), phải mở mang trí tuệ mới thấy được sự sai lầm của chính mình thì mới trị được bệnh "tiêu cực và bất mãn hận thù", ông CA hoan nghênh. Việc này con chờ thỉnh minh ý của Thầy. Thầy thấy được thì con sẽ lập dự án và kế hoạch "Đem Đạo Vào Tù".

Còn rất nhiều trung tâm mời Pháp Lý Vô Vi hợp tác:

- Trung Tâm Chống Nghiện và Sida.

- Trung Tâm Nhân Văn UNESCO.

- Các Hội Hữu: Hội Cựu Chiến Binh và Hội Người Cao Tuổi.

Con vận động được một địa điểm để các bạn đạo đến chung thiền và sinh hoạt voviled. Các bạn đạo có dịp công tác ở HN cũng có nơi ăn chốn ở. Điểm này tạm gọi là Thiền Đường bà D. làng NC..... Pháp Lý Vô vi đã dứt khoát lo hành đạo chứ không giành đạo. Mặc dầu nói như vậy nhưng thực tế một số lớn bạn đạo tu theo Quán Âm của sư phụ TH đã nghiên cứu và yêu cầu con hướng dẫn công phu, con cũng hướng dẫn và phát tài liệu và họ đang thực hành.

Sau khi phổ biến Luân Hồi Du Ký, dân chúng phát tâm ăn chay, con vận động với chị KQ - hội viên chữ thập đỏ Trung Ương mở được một quán bán cơm chay bằng hiệu: cơm chay Tao Ngộ. Quán cơm chay này được Trung Tâm Nghiên Cứu Tiềm Năng Con Người ủng hộ và tạo điều kiện để nâng quán cơm chay này lên hàng quốc gia.

Và nhờ anh VTS phát tâm fax LED Weekly về Sài Gòn, con nhận và phát đi khắp nơi: Sài Gòn, Bình Dương, Long Thành, Đồng Nai, Phan Rang, Nha Trang, Quảng Trị, Thanh Hóa và Hà Nội.

Sau 1 tháng làm việc tại Hà Nội con ghi nhận được như vậy, con kính xin Thầy minh xét, Thầy đồ xăng cho xe con được chạy êm ả trong tinh thần phục vụ vô vụ lợi.

Con nguyện thực hành 10 điều tâm đạo:

- Thực hành nghiêm chỉnh Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp.

- Tu cho đến chết cũng còn tu.

Con nguyện: gặp Thầy mãi mãi

Kính bái Thầy,

Tội Hồn chưa hoàn tất, NVL

Dĩ An, ngày 13/4/97

Thầy kính yêu,

Tình hình Tâm Linh tại HN hiện nay, xuất hiện đủ thứ - điển Công Chúa thời Hậu Lê, HN tiếp điển này và có một đời sống cung cách của một công chúa xưng là công chúa Quỳnh Hoa. Làm em kết nghĩa với chủ tịch Quốc Hội N. và hiện nay là cố vấn Tâm Linh cho chính phủ VN.

- Hiện tượng đi tìm hài cốt liệt sĩ có kết quả, hai cô gái thuật lại trận đánh giặc tại làng PT cách nay 48

năm, các ông Tướng có tham gia trận đánh đều công nhận là đúng.

- Hiện tượng gọi hồn người thân đã chết, gọi về nói chuyện.

- Quẻ dịch, bói toán.

- Tử vi.

- Có người lên gặp đức Trần Hưng Đạo, gặp Bà Tiên.

- Có những nơi tiếp diễn giảng đạo, hé lộ thiên cơ.

- Có một gia đình giáo sư đảng viên tiếp diễn của Tổ Dương Phật. Cả nhà từ bỏ sự nghiệp, công danh để lo tu, cả nhà hoá Phật.

- Nhân diện.

- Tâm Năng Dưỡng Sinh, Dưỡng Sinh Tâm Thể v.v.....

Những hiện tượng kể trên thúc đẩy, thúc đẩy các hội Khoa Học thành lập Trung Tâm nghiên cứu Tiềm Năng của Con Người. Đã là tiềm năng của con người thì con người bình thường không thể khám phá và hiểu nổi. Con thấy đề tài này đối với Khoa Học Vật Lý không thể lý giải nổi. Phải chuyển sang Khoa Học Vô Vi mới khám phá nổi tiềm năng bí ẩn của con người. Trước sự bế tắc này con mạo muội xin Thầy khai thông bằng một bài giảng về Tiềm Năng của Con Người cho cộng đồng HN.

Hiện nay, chưa có một cơ quan nào có nhận thức đúng đắn về linh quyền của con người, cho nên Pháp Lý Vô Vi còn bị khó khăn. Nay trung tâm này anh dũng đứng ra nghiên cứu về tiềm năng của con người, và cũng là những người thực hành Pháp Lý Vô Vi, chịu thực hành 10 điều tâm đạo. Họ sẽ trở thành bạn đạo Vô Vi trong những ngày sắp tới. Con kính xin Thầy từ bi ban cho chúng con ở HN một bài khai ngộ về Tiềm Năng của Con Người, thu qua băng video - cassette và phổ biến qua VôViLED.

Thay mặt bạn đạo Vô Vi HN con xin lay tạ Thầy.

Thưa Thầy,

Con có lập một ban gọi là công quả của pháp lý Vô Vi tại HN:

1) - NVL

2) - PTNT

3) - NĐT

4) - KQ

Chúng con phát tâm phục vụ cho đạo pháp để chúng con có cơ hội học bài, trả bài và cũng có cơ hội trả ơn Thầy!

Chúng con muốn làm việc từ thiện trong phạm vi Pháp Lý Vô Vi, đầu tư phát triển quán cơm chay - giúp cho bạn đạo có việc làm, ăn uống kinh sách và phát triển chương trình Đem Đạo Vào Tủ, giúp đỡ cho bạn đạo có điều kiện đến chung thiền và sinh hoạt Mục Bê Tám.

Trang bị thêm tiện nghi cho thiền đường HN - phục vụ cho chương trình phát triển Pháp Lý Vô Vi tại HN.

Thầy cho chúng con xin một số tiền để chúng con phục vụ theo chương trình kể trên. Con chịu trách nhiệm nhận tiền và phân phối trong việc chi tiêu. Kính xin Thầy duyệt xét và giúp đỡ !

Trung tâm Nghiên cứu Tiềm Năng đang bế tắc trong hướng nghiên cứu. Kính xin Thầy cứu giúp trợ duyên cho Trung Tâm có hướng đi đúng đắn để Pháp Lý Vô vi được tự do phát triển, hành giả Vô Vi có cơ hội đoàn tụ thành Hội Ái Hữu Vô Vi Việt Nam.

Thay mặt bạn đạo Vô vi HN, con kính xin lay tạ Thầy !

Nam Mô A Di Đà Phật

NVL

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Montréal, ngày 6 tháng 5 năm 1997

L con,

Thầy đã vui nhận được thư con, được biết con đã dẫn thân giúp mọi người cùng tu cùng tiến. Chúng ta là người tu, khai triển trực giác của chính mình, tận độ quần sinh là thực hiện tình thương và đạo đức là điều duy nhất.

Ngày hôm nay con có cơ hội tiếp xúc với một số người có địa vị tại mặt đất nhỏ hẹp nhưng không biết được phần hồn giá trị của chính mình, con đã dẫn thân tu học cho nên con đã có duyên giúp đỡ những người kế tiếp để tạo hạnh phúc cho chính con. Càng tu càng tiến càng tốt đẹp, đem lại sự hòa bình tốt đẹp trong nội tâm của mọi người, dẹp bớt sự đau khổ qua thực hành phương pháp Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp. Càng hành pháp lực càng mạnh thì giải được nghiệp lực. Mỗi người có một nghiệp lực nặng nề từ nhiều kiếp rồi, ngày hôm

nay cố gắng tu đi sẽ giải, pháp lực chúng ta mạnh thì nghiệp sẽ tan, ánh sáng đến thì bóng tối sẽ mất như Thầy đã từng giảng nhiều băng mà con cũng đã nghe. Chúng ta lấy nguyên khí của Trời Đất rồi hòa hợp khai sáng tâm thức của chính mình thì mới thấy là khả năng vô cùng của phần hồn đã từ tam thập tam thiên giáng lâm xuống thể gian, ngự trong thể xác tầm tối, tiểu thiên địa bao gồm kim mộc thủy hỏa thổ, ngũ sắc ngũ quang huyền sắc huyền quang trong nội thức của chúng ta. Mọi người tu thực hành Pháp Lý Vô Vi, ai cũng muốn phát tâm chỉ cho người kế tiếp nhưng người kế tiếp bị duyên nghiệp trần trước nhiều kiếp, phải chậm, phải từ từ, cho nên người tu phải nhịn nhục mới độ tha được, nếu thiếu nhịn nhục không độ tha được. Chúng ta dày công đêm đêm tu và muốn cho mọi người cùng tu. Có một số người chống chúng ta vì trí tâm họ chưa mở. Cho nên Thầy đã có những phương pháp niệm Nam Mô A Di Đà Phật để khai triển huyền bí của nội tâm nhiên hậu họ mới cảm thức lời Thầy đã giảng và Thầy đã nói những gì cho mọi người tự thức, ân cần trong xây dựng. Con người sẽ biết được giá trị của con người, thấy rõ vị trí tâm linh của chính mình là điều cần thiết.

Các con đã tu và viết ra những sách đường lối rõ rệt, chính bản thân con đã thực hành và đóng góp phương pháp thật sự thực hành cho mọi người để cho họ có cơ hội nghe nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật để dẹp tất cả những sự mê tín dị đoan và giải tất cả nghiệp tâm của chính họ.

Chúng ta tu mới có khả năng đem đạo vào đời, mọi người ở trong khám, cho họ thấy rõ xác họ là một cái khám giam hãm phần hồn, mà ngày hôm nay họ hướng ngoại sai lầm, chống lại xã hội đó là cộng thêm một cái ngục tù. Họ ý thức được họ có thể tu trong tù và mặt mày họ sẽ tươi sáng. Những người đã qua, đã thực hiện trong trại cải tạo, bây giờ qua đến Cali, mọi người mặt mày sáng tươi và thấy rõ tội trạng của chính mình chứ không phải ai, mình làm sai chứ chẳng phải ai thành ra chẳng oán trách bất cứ ai mà cảm ơn những nghịch cảnh đã đưa họ tới chỗ bình an tốt đẹp. Có thanh tịnh mới hiểu được nguyên lý, có thanh tịnh mới cứu giúp được phần hồn.

Thầy cho mở tất cả đại hội khắp thế giới để chi? Để đưa người dân Việt Nam chịu tu hiểu được nhiều chuyện của thế giới, họ không tu mà họ đã đóng góp được nhiều chuyện chung vui hòa bình với mọi người. Người Việt Nam nghèo khổ nhưng có cơ hội cùng đi với Thầy để hiểu nhiều hơn và

dũng mãnh hơn mới khai triển thức bình đẳng tương lai thực hành Pháp Lý Vô Vi tốt đẹp nhiên hậu mới dần thân tận độ quần sanh nhân loại cùng tu cùng tiến. Người Việt Nam hải ngoại bây giờ đang làm việc lớn chứ không phải là ra đây đi xin ăn đâu, thực hành trí tâm để phát triển. Qua những lời giảng, qua những tài liệu mà Thầy đã đóng góp, lúc nào cũng thực tiễn trong tâm thức của mọi người, nghe qua chịu dần thân tu sẽ có cơ hội thay đổi tốt đẹp ở tương lai. Những Thiên ca, bài thơ Thiên ca chính Thầy đã làm thực tế điển quang phát triển như vậy cho nên câu văn nó khác, giọng hát câu hò cũng khác, biết quý yêu mình, biết quý yêu quê hương, biết quý yêu Nhơn loại, biết xây dựng điện năng sẵn có của chính mình, khai triển thức hòa đồng cho muôn loại vạn vật. Mỗi người phát triển như vậy, khứ trước lưu thanh xã hội chúng ta thanh nhẹ vô cùng. Hiểu được luật nhân quả thì mọi người sẽ tuân theo đường lối chung mà phát triển, không làm nghịch ý mọi người và xây dựng cho chung.

Đường đi của Thầy đã và đang đi tức là các con sẽ phải tự đi đến đích. Ở đời họ sợ bị lường gạt thì chúng ta không lý luận nhiều, chúng ta thực hành và chỉ đường lối cho họ thực hành, đâu có bị lường gạt được, họ phát triển tới đâu họ hiểu tới đó. Nhiều người đi học dăm ba mớ, lấy cái bằng cấp rồi nói đông nói tây, hại dân chứ có ích gì đâu, không có tốt, thực triển tâm thức của mình, có một âm thanh hòa cảm hiệp khí cùng Trời Đất, âm thanh thay đổi tốt đẹp và truyền cảm cho mọi người ngay trong tâm thức tự tu tự tiến, đó là điều lành cho xứ sở.

Ma quỷ nhiều lắm, lúc này ma quỷ xuất hiện nhiều lắm kể cả bên Mỹ cũng có và Việt Nam cũng có, khắp xứ đều có ma quỷ hiện lên phá khuấy, không có giúp đỡ. Chúng ta người tu dũng tiến, pháp lực mạnh thì ma quỷ phải đứng xa chúng ta, chúng ta mới có cơ hội phát triển. Nếu chúng ta cầu xin ma quỷ, ông lên bà xuống nữa là tự hại mình và hại dân thì không có phát triển được. Mỗi người chịu tu thì sức khỏe có, tâm linh mới phát triển. Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp là sức khỏe và tâm linh, không có nên đề cao một người, Thầy cũng như các con, các con cũng như Thầy, ngày hôm nay Thầy cũng xưng Bé chứ không có dám ông gì. Bé là cái gốc của con người, lúc chúng ta giáng lâm xuống thể gian, ai cũng quý yêu, cậu bé quý yêu. Ngày nay chúng ta tu trở lại một đứa bé thương yêu của mọi người trong xây dựng sáng suốt và không lợi dụng đạo pháp và mọi người sẽ kính mến và sưởi ấm tâm thức của mọi người

trong xây dựng. Tu để thanh tịnh, tu nghe phải hiểu kêu là văn minh, nghe mà không hiểu không phải là người văn minh. Cố chấp! Nghe là phải hiểu mới giải tỏa được tâm thân của chính mình. Nghe mà không hiểu rồi cộng thêm lý luận ô trược của chính mình, thiếu nhین nhục, không sáng suốt, tự hại tâm thân, địa vị giết mình, giải bỏ được địa vị thì tâm thức hòa bình sẽ có và đem lại sự tin yêu cho mọi người, thực hiện tình thương và đạo đức, Thầy luôn phục vụ quần sanh bất cứ giờ phút nào, Thầy không có nại hà, dần thân nửa đêm nửa hôm viết thơ nói đạo. Con người giới hạn, 100 năm là hết rồi, Thầy còn sống được ngày nào phục vụ ngày đó, có luật nhân quả rõ rệt, không làm những điều sai quấy, giết hại ai, pha dèm ai, tự xây dựng lấy chính mình nhiên hậu mới ảnh hưởng người kế tiếp, đó là đường lối của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp. Bao nhiêu năm nay Thầy chỉ có làm bao nhiêu công chuyện đó nhưng người đời thiếu trí không hiểu, nói Thầy việc này việc kia việc nọ, buộc tội Thầy đủ chuyện nhưng mà kỳ thật họ đã buộc tội họ, khổ không hay. Có đường tốt mà họ không tiến, tự hại họ, không có giúp họ. Họ càng chửi Thầy họ càng khổ thêm. Ở hải ngoại, những bạn đạo hải ngoại cũng thấy rõ ràng, biết bao nhiêu người viết báo chửi Thầy, Thầy đâu có dám nói chuyện gì đâu, Thầy chỉ có lo tu thôi nhưng mà rốt cuộc những người đó không thành tựu, cuộc sống cũng không yên, không bệnh này bệnh kia bệnh nọ. Vì mình nghĩ xấu cho người khác là mình phải lo người khác trả thù, tâm thức mình không yên, thần kinh không ổn, sanh bệnh cancer chết nhiều người lắm. Và Thầy không biết nói sao, nó tu nửa chừng, Thầy tận tâm giúp nó rồi nó thay đổi, Thầy cũng bó tay thôi, đời là vậy, Thầy lại cảm ơn, lấy oán làm ân, tất cả những gì nghịch Thầy là Thầy cảm ơn vô cùng. Có sự nghịch lòng của chính mình mình mới thấy giá trị của lãnh vực thanh tịnh của chính mình và tự phát triển đi lên thay vì ngập lặn trong bể khổ trần gian.

Các con tu cũng vậy, dần thân độ đời, con đã đem nhiều băng giảng của Thầy tặng cho mọi người, đó là luồng điện của Thầy sẽ xây dựng luồng

điện của họ cùng tu cùng tiến tùy theo duyên nghiệp mà phát triển.

Đời đạo song tu chớ chúng ta không có phải là như người khác, tu là bỏ đời, tôi ngồi một chỗ, không phải vậy, phải làm việc phải phục vụ quần sanh, phải làm cho xã hội tốt, làm cho mọi người chung vui, cái điều đó là điều cần thiết do hạnh đức phục vụ của chính mình ảnh hưởng họ. Cho nên người Việt Nam ở hải ngoại đã tu theo Pháp Lý Vô Vi, cạo tóc đầu đi làm, chủ thương, chủ tin cậy, có cơm ăn áo mặc và phát tâm xây dựng cho chung.

Chúng ta đâu phải người Mỹ, đâu phải người Pháp, nhưng mà chịu tu rồi sự hiền lành nhin nhục của chúng ta có thể ảnh hưởng đối phương, từ kẻ xấu trở nên người tốt, từ người nghịch trở nên bạn thân. Thêm bạn bớt thù là Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp. Chúng con chịu tu chịu dần thân thì duyên Trời sẽ độ. Con cứ dần thân làm việc, Trời sẽ ban phước cho chúng con, ban phước đếm không kịp. Không phải đi kiếm từng xu không có. Chúng ta chịu tu Trời ban phước, chúng ta sẽ có tất cả. Nhìn Thầy các con thấy, một thân một mình đi khắp năm châu, tiền đâu mà có, sở phí nhiều lắm chớ, một lần Thầy đi tới mấy người. Nhưng mà mọi người tự tu tự thức khỏe mạnh, họ mới thấy nhờ ai mà họ được, lúc đó họ mới dần thân. Mình giúp họ trước, họ giúp mình sau. Như ngày hôm nay Thầy đi đây đi đó cũng mọi người đóng góp, mỗi người một chút thì Thầy có thể đi khắp thế giới, lúc nào cũng vui vẻ giúp đỡ tất cả mọi người chớ Thầy không có từ chối, trừ khi những người phản trách bỏ Thầy, tạo khổ cho chính họ mà thôi. Thầy luôn luôn thương quý và thăm hỏi mọi người đã bỏ Thầy. Chúng ta chịu tu chúng ta sẽ có của Trời là của thật, của đời là của tạm thôi. Tu đi lấy nguyên khí của Trời Đất làm của thật, tiền giấy vàng bạc là của giả, tranh chấp giết nhau một cách vô lý không thật.

Thơ con đã nêu lên những điều chánh, cứu độ quần sanh, đó là điều cao quý.

Thành thật cảm ơn con.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Montreal, ngày 2 tháng 8 năm 1980
MẤU ÁI 30

Bao kỳ nhẩn gọi gọi về
Con chưa thức giấc vẫn chề lý Trời
Vì con mẹ nhẩn đôi lời
Con tu trong khổ sớm rời đấu tranh.

Phân ra dịu dất thì thâm
Đưa con tiến tới dương âm hợp hòa
Tu hành tự tiến xuất ra
Từ đời qua đạo tự hòa đến nơi.

Lắm khi dở khóc dở cười
Lắm khi hòa hợp người người ban vui
Thức tâm tự luyện rèn trui
Cảm giao đời đạo hưởng mùi đạo tâm.

Hiểu rồi tự tiến tự ghi
Giúp con tiến hóa mẹ thì tâm mang
Đạo tâm thực triển khai màn
Muôn đường hòa hợp phân ban đạo đời.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

THIÊN ĐƯỜNG DU KÝ (tiếp theo) của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Lương Sĩ Hằng*

NGỌC CHỈ (tiếp theo)

Kim Khuyết Nội Tướng họ Từ

... LỜI GIẢNG KẾT THÚC KHÓA HỌC:

...Qua những lời giảng của tôi và của những vị đã đặt nhiều câu hỏi quý báu và đóng góp suốt cả khóa học, mọi người đưa nhau để tìm hiểu chơn lý mà chính mình có cơ hội trao đổi trực tiếp để có cơ hội tự thức tâm. Bây giờ trao đổi với ai bây giờ, chỉ có một mình thôi, trở về thực hiện nguyên lý của cả càn khôn vũ trụ thì thỏ thẻ trực tiếp với đấng cha Trời, chư Phật, chư Tiên trong tâm chúng ta mà trong thanh tịnh, trong nhẹ nhàng, trong nhân hạ. Chứng minh ở chỗ nào, có bạn thấy hàng ngày, các bạn thấy các bạn rước được nguyên khí thanh nhẹ trong lúc làm Pháp Luân Thường Chuyển nhẹ nhẹ đưa vô và các bạn đang tiêu dao ngay chỗ thanh. Cho nên nắm cái pháp về nhà chúng ta luôn luôn hưởng và đặt cái chủ yếu nhân hạ là phải làm sao nhận thức ra sự nhân hạ đó. Sự nhân hạ trong lúc các bạn chào đời khi mà ra rồi được thanh khí của càn khôn vũ trụ thấy sung sướng rồi từ đó lớn dần, con người nó khỏe mạnh qua cái thanh khí của Trời Phật thì chúng ta thấy rằng chúng ta đang sống trong cái bầu không khí nhân hạ sắp đặt của cả càn khôn vũ trụ, sung sướng vô cùng, hạnh phúc vô cùng. Đúng lúc chúng ta chào đời thì cha mẹ hầu hạ một bên để lo lắng đủ mọi việc và mừng rỡ đón rước chúng ta. Ngày hôm nay chúng ta tu rồi chúng ta gom phần thanh điển, rồi cái ngày nào chúng ta về trên trời hỏi cha mẹ có hoan nghinh chúng ta không, cũng y như lúc chúng ta giáng lâm, mới thấy rõ bao nhiêu người đang chờ đợi, bà con anh em chờ đợi, mừng rỡ đợi chờ đúng một tháng rồi làm cái tiệc đầy tháng. Ngày nay ta tu cũng vậy, chúng ta trở về thánh thai, trở về quê xưa nguồn cội, thì chúng ta thấy rõ rồi, bao nhiêu chư Tiên, chư Phật

mà được lên cõi thiên đường, nhạc trời bốn phương để đón rước một người hiền trở về với nguồn cội, thì cái ngày ấy, lúc đó luôn luôn nó ẩn hiện trong tâm của các bạn, nhưng mà tại sao chưa đến? Vì chờ sự thực hành, mà thực hành bằng cách nào? Tại sao chúng ta ở trên xuống mà lại đi trở lộn về là phải thực hành? Tại sao chúng ta không thể về liền được? Vì khi chúng ta giáng lâm xuống thế gian chúng ta bị ngoại cảnh hấp thụ và gieo rắc những cái tình tứ tạm bợ mà trên đường đi của chúng ta luôn luôn mắc phải, không có nó thì không được mà có nó lại chán. Cho nên cái tình đời và cái bài học ở đời, nó là một bãi trường thi để dạy dỗ chúng ta học rồi thi, học rồi thi hàng tuần, hàng ngày, hàng giờ, chưa có làm. Các bạn vừa nói một câu nói, chút nữa các bạn trật rồi, các bạn tự hiểu rồi, tôi thì rớt rồi. Tôi đã nói không phiền ai, không ghét ai, không giận ai, tôi phát tâm cứu độ chúng sanh nhưng tại sao tôi còn phiền trách người? Chút xíu hà, thì các bạn thấy các bạn rớt, thi đậu có, rớt có, đậu có, rớt có hàng ngày. Bây giờ, chúng ta tu về thanh tịnh rồi, chúng ta cố gắng làm sao trả lời cho khéo hơn. Cái hạng nhưt là cái gì? Là cái thanh tịnh! Cái thanh tịnh là cái chánh, cái thanh tịnh là cái chiến thắng, mà muốn có thanh tịnh là phải biết tha thứ và thương yêu. Cho nên chúng ta lại có cơ duyên học nhĩn nhục, học thương yêu, học tình thương. Tình thương giữa con người và con người là gì? Cốt cán của nó là cái gì? Là sự tha thứ, tha thứ mới có tình thương, nếu không tha thứ không có tình thương, nếu giận ai thì nó che án con mắt ta rồi làm sao ta tiến được, ta không giận nhưng mà ta lại thương. Tha thứ mới có thương, không tha thứ thì không bao giờ biết thương ai hết, khi mà không tha thứ là đóng cửa rồi làm sao mà biết thương người ta mà

tha thứ. Giàu lòng tha thứ chừng nào thì sự thương yêu nó bộc phát là từ quang các bạn sẽ có, mao diện của các bạn thay đổi. Thấy cái mặt mày nó tươi tắn vô cùng và ai thấy cũng cảm mến. Chúng ta mới nhớ rằng trong lúc sơ sanh mặt mày chúng ta tươi, thanh nhẹ, đó là luồng thanh quang giáng lâm xuống thế gian. Mặt xinh tươi dễ thương, ai đi ngang cũng muốn ẵm, muốn hôn. Đó là cái thanh quang chúng ta đã có lúc chào đời mà cha Trời đã ban phép lành rõ ràng. Rồi tới ngày hôm nay chúng ta giận hờn, nó mất đi, mặt mày không tươi, tuy rằng có mặt làm người nhưng tâm không ổn, tức là giận hờn mất quân bình. Ngày hôm nay chúng ta nắm được cái pháp rồi, chúng ta phải làm sao cố gắng trở về với thanh nhẹ, hoàn toàn buông bỏ cái tâm phạm, chấp nhứt và trở về cái thanh nhẹ thì cái mặt mày các bạn trở lại như một đứa bé, tươi đẹp và

không có bận tâm. Không có thấy lúc nào bận tâm hết, dù tôi thấy rằng tôi vốn từ cái không mà đến mà bây giờ tôi chỉ rước động loạn thôi. Từ cái không nó tạo cái có, mà cái có này không có trường cửu. Cái có này không có thể ôm vĩnh viễn được, rồi một thời gian nào cái có này nó cũng tiêu luôn, là tôi phải trở về cái không. Khi tôi hiểu cái nguyên lý tự tan, và luôn luôn tôi có thể ôm ấp cái chơn không trong tâm của tôi. Vốn tôi là không, phải trở về với không mới là rõ chơn lí ở đâu, mà chỉ có cái không mới bao gồm mọi sự biến chuyển ở đời, từ một cho tới số chín mà nếu không nắm chữ không thì không hiểu sự biến chuyển từ một tới chín, và giá trị của một với chín nó nằm ở đâu? Cho nên đi đi lại lại có bao nhiêu đó rồi nó biến hóa ra xa hơn, rồi tạo ra tranh chấp vì sự tầm tối mà thôi.

(còn tiếp)

